

Kallis koolipere!

Mul on olnud au olla 2011/12 õppeaastal Räpina Aianduskooli õpilasesinduse president.

Möödunud aasta oli meie jaoks üpriski keeruline. Tänu kooli remondile olime laiali pillutud ning ei saanud ürituste korraldamiseks kasutada oma saali. Siiski said tähtsamad sündmused said ära peetud. Osalus võiks alati suurem olla, kuid loen seda asukoha (kohtade) süüks. Kutsekoolide suvepäevadel oli meie kool edukas. Meeskond oli hästi komplekteeritud aktiivsetest aianduskooli noortest ning trotsides halba ilma said nad väga hea koha. See aasta on meil järjekordselt mitmeid traditsioonilisi üritusi tulemas. Siiski jääb nende korraldamine uuele ÕE presidendile. Siin kutsun kõiki valima uut presidenti. Kogemusest võin öelda, et ühest häälest sõltub palju, seega just sinu hääle võib olla see, mis paneb uue presidendile ametisse.

Soovin kõigile edukat kooliaastat !

Martin Sakk, RAK ÕE president

Floristid Moostes

3. kursuse floristid **Eveli Kuropatkina** ja **Taavet Suurmõts** käisid 21. septembril Moostes Põlvamaa noorte lilleseadjate võistlustel kohtunikeks ning õpituba juhendamas.

TÄNA LEHES:

- Väljamaa värk - lugusid Luxemburgist nooraednike EM-ilt, Saksamaa praktikatest, Brüsselist kutsevõistluste EM-ilt;
- Miks ma tulin Räpina Aianduskooli? Räägivad esmakursuslased.
- Kas on kerge olla venelane? Räägib integratsioonirühmast 2mg kursusele jõudnu.
- Rebaste ristsed ja õpetajate päev
- Aianduskooli oma sordid
- Nipet-näpet uudiseid — mis tehtud, mis teoksil, mis tulekul.

AEG ON VALIDA!

Õpilasesindust on viimase aasta jooksul juhtinud Martin Sakk 2mg kursuselt.

Martin on asjalik noor mees. Koolikaaslased ning õpetajad teavad teda kui positiivset, viisakat ja aktiivset noormeest, kellel jääb kooli kõrvalt aega hobidele ning ka sõpradele. Olles ÕE president, juhtis ta kooli ürituste korraldamist ning nende läbiviimist (Sügisball 2011, jõulupidu, lummelinna ehitamine jne). Kahe õppeaasta jooksul on Martin näidanud end väga andeka ja mitmekülgse inimesena: ta on osalenud kursustevahelistes mälumängudes, konkurssides, viktoriinides, näiteringis, on väga hea deklamaator. Samuti võttis ta osa ka erinevatest seminaridest ja koosolekustest, mis on seotud noorte heaolu edendamisega.

Vastavalt RAK õpilasesinduse statuudile valitakse õpilasesinduse president igal aastal. Loomulikult on võimalik ka presidendile tagasivalimine — sedagi on juhtunud mitmel korral.

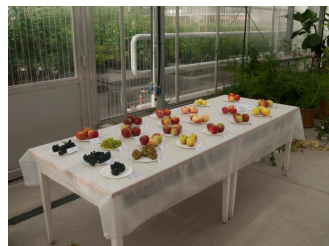
Järgmised ÕE presidendile valimised toimuvad teisipäeval, 16.okt. kl 15.45-16.30 kooli aulas. Ootame kandidaate 12.oktoobrini!

Svetlana Tund, huvijuht

Sügisnäitus

RAKi traditsiooniline sügisnäitus toimus tänavu 19.-21. sept kasvuhoones. Lisaks sammalde-seentele-juurikatele oli sedapuhku võimalik tutvuda ka putukatega, imetleda pulmalaua kujundust ning maastikuehitajate osavust.

Väljamaa värk

NOORAEDNIKE EM LUXEMBURGIS

8. juulil toimusid Rápina Aianduskoolis X nooraednike rahvusvahelised võistlused Floristaia 2012. Kolmikvõit tuli Rápina Aianduskooli: I koht - Martin Kivirand, II koht - Sergei Tokar, III koht - Elen Kurvits.

Septembri alguses käisid need kolm noort esindamas Eestit Euroopa Nooraednike 6. kutsevõistlustel Ettelbrückis Luxemburgis. Osales 24 võistkonda 105 nooraednikuga 17 Euroopa riigist, Euroopa meistritiitel läks sedapuhku Itaaliasse. Rápina noored saavutasid 13. koha.

Missuguste muljetega Luxemburgist tagasi tuldi, seda käis osalejate käest küsimas maastikuehituse 1. kursuse õpilane Leegi Pöder.

Martin Kivirand (3mg): „Jäin väga rahule. Eelkõige nende rohkete kogemuste pärast, mis õnnestus saada rahvusvaheliselt kõige paremate õpilastega võisteldes. Üks tähtsamaid asju oligi minu jaoks võimalus luua suhteid teiste maade tugevate võistlejatega.“ Martin võistkond ehitas parima silla 2 tunniga, kusjuures tegemist oli võistlusega, milles oli tähtis tiimitöö eri rahvusest osalejate vahel. Vahenditeks olid ainult käsisaag, nööri ja kuusepalgid.

Elen Kurvits (2mg) ütleb, et Floristaia tulemus üllatas teda ikka väga. Tegemist oli ju esmakursuslasega, kes visati tundmatus kohas vette. Järgnes põhjalik uute ladinakeelsete taimenimede õppimine ja juba tuligi oma oskuste ja teadmistega Luxemburgi sõita. Eleniga hiljem tema muljetest rääkides leiab ta, et see oli tema jaoks üks parimaid maastikuehitajana saadud kogemusi, kui mitte parim.

Luxemburgis ei valmistanud Elenile raskusi näiteks siirdemuru rajamine lühikese ajaga või mõningate loovate ülesannete täitmine (sulgpalli viskamine läbi korvpallirõnga). Kuid nii Eleni kui Martini meelest oli üks keerulisemaid võistlusosasid floristidele käkiteo- na tunduva lilleseade meisterdamine. Selle jõupingutusega pidi hakkama saama iga oma riiki esindanud

tiim.

Kui muidu oli omavaheline koostöö Eleni, Martini ja Sergei vahel super, siis selle ülesande juures tuli ette lahkkelisid, kuna keegi neist polnud õppinud florist. Kõigest hoolimata valmisid kaunid seaded, ning tänaseks on erimeelsused ammu unustatud. Nagu Elen ütleb: nende poistega läheks isegi sõtta.

Leegi Pöder 1mg

Leonardo da Vinci programmi abiga on Rápina Aianduskooli õpilased käinud Euroopas erialasel praktikal juba 12 aastat, iga aastal umbes 30-35 õpilast.

Hetkel on lõppemas projekt „Uued erialased oskused Euroopast!“, mille raames on tänavu välismaal praktikal saanud käia 36 õpilast. 3 maastikuehituse õpilast – Laura-Elisa Kägra (2mg), Rauno Hannov (4mp) ja Regina Kalder (2mg) – saabusid äsja praktikalt Saksamaalt Paderbornist.

PRAKTIKA SAKSAMAAL: 19 august – 22 september 2012.

Töötasime erinevates firmades ning elasime erinevate perede juures, nii et ninapidi koos me selle aja jooksul ei olnud. Firmed asusid Paderbornis või selle lähistel. Enamuse oma praktika ajast töötasime firmades, kuid ühel nädalal võtsime osa ka koolitundidest koos sealsete 2. kursuste õpilastega. Meie praktikakava oli koostatud Saksamaa süsteemi kohaselt ja see tähendab, et maastikuehituse õpilased käivad kaks nädalat tööl ning ühe nädala koolis.

Samuti oli meil võimalus käia Hollandis Floriadel (hiiglaslik maastikukujunduse festival, mis toimub iga 10 aasta tagant), 3-päevasel ekskursioonil Nürnbergis ja nädalavahetustel külastasime sealset huvitavaid muuseume ja muid põnevaid kohti. Juhendajad ja inimesed, kes meiega tegelesid olid alati ettevõtlikud ja abivalmid.

Firma, kus mina töötasin, SD-Gartenbau, asus Lichtenaus, umbes 15 km Paderbornist, ning oli spetsialiseerunud aedade ehitusele, mitte niivõrd hooldusele. Sain tegeleda erinevate töödega ja võtta osa mitmete aedade valmimisest. Enamasti rajasime kiviteid ja murusid ning ehitasime aedu ja tarasid, kuid tegelesime ka paljude teiste väiksemate töödega.

Sellest praktikast sain ainult positiivseid kogemusi ja muljeid ning õppisin palju. Ainukeseks probleemiks oli eestlaste kasin saksa keele oskus, kuid õnneks rääkisid töölised ja ülemused enamasti inglise keelt. Kui inglise keelest ka puudu jäi, tuli kehakeel appi ning kõik asjad said ikka räägitud ja juhised kätte antud.

Laura-Elisa Kägra, 2mg

Oma praktikast Rootsis on rääkinud **Maarika Kõrve**, Inglismaal **Taivo Paeveer** (Jõgeva linnaaednik) ning Prantsusmaal **Stina Kivistik**. Nende lood: www.europassikeskus.ee/docs/file/europass.pdf

Väljamaa värk: EuroSkills 2012

euroskills
Spa-Francorchamps 2012

4.–6. oktoobrini toimusid Belgias üleeuroopalised kutsemeistrivõistlused EuroSkills 2012, mille eesmärgiks on tutvustada kutsealasid ja noorte meistrite oskusi ning seeläbi arendada kutseõpet üle kogu Euroopa. Iga kahe aasta tagant toimuvatel võistlustel panid end tänavu proovile pea viiekümnel kutsealal 403 kuni 25aastast noort 23 riigist.

Eesti osales EuroSkills'il kolmandat korda ja tänavu olid võistlustules Eestist 19 noort meistrit 15 erialal: võistlesid koka, teenindaja, IT valdkonna, veebidisaineri, graafilise disaineri, trükkali, mehhatrooniku, ehituspusepa, ehitusviimistleja, tislari, mööblitislari, puidupingi operaatori, müürsepa, plaatija ja sõiduauto tehnika erialade õppurid.

Meie kooli maastikuehitajatele ja floristidele seekord veel ei avanenud võimalust EuroSkillsil mõõtu võtta, kuid eesootavatel WordSkillsi võistlustel on see juba üsna reaalne. Tänavune maastikukujundajate ja -ehitajate võistlus nägi ette kolmeliikmelise meeskonna ühele liikmele väikeaiaplaani koostamist 'ca 50 m² suurusele alale, kus elementidena tuli kasutada nii looduskivist müüritist, trepikäiku ja sillutist, kui ka puidust rajatisi pergola või võreseina näol. Elavast materjalist kasutati siirdmuru, püsililli, põõsaid ning puid. Võistlesid Soome, Hollandi, Austria ja Suur-Britannia noored. Valminud plaanide järgi ehitasid võistkonna 2 maastikuehitajat reaalse väikeaia.

Kokkuvõttes võitis Eesti EuroSkills 2012-l viis medalit. Kulmedaliga pärjati Euroopa parimaks nooreks kokaks Krestina Õun. Hõbemedali vääriliseks tunnistati ehitustisler Rain Toming, pronksid said veebidisainer Martin Kangur ja mööblitislari Peeter Murumets. Meeskondlikult said pronksmedali puidutislerite tiim Rain Toming, Peeter Murumets ja Rainer Kommer. Lisaks tunnustati eestlasi üheksa kutsemeisterlikkuse medaliga. Seekord õnnestus Eestil saada üldmedali arvestuses aegade parim tulemus ja 10. koht, mis võiks innustama ka meie kooli julgeid ja teotahtelisi õpilasi kõrgemaid sihte seadma ning neid samm-sammult saavutama. Kerstin Õun tõestas endale ja kogu Euroopale, et kõik on võimalik, kui Sul on unistus ja sa annad endast maksimumi, et see täituks.

Reti Randoja-Muts, EuroSkills 2012 vaatleja

Kas on kerge olla venelane?

Jelizaveta Krasovskajal, 2mg, algas Rāpinas kolmas õppeaasta: esimene aasta möödus integratsioonikursusel.

Kust sa pärit oled?

Sillamäelt. Lõpetasin Sillamäe Astangu kooli. Ühe sõbranna juures vedeles Rāpina Aianduskooli reklaam, mõtlesin, et maastikuehitus kõlab päris põnevalt.

Olid Sa varem Lõuna-Eestis käinud? Missugune oli esimene mulje Rāpinast?

Ei. Tartust peale oli nagu uus maailm – juba see, et keegi kusagil ei rääkinud vene keelt. Sillamäel kuuleb eesti keelt veel vähem kui Rāpinas vene keelt. Esmamulje Rāpinast – no pidi ju linn olema??? Linn – see tähendas minu jaoks ikka suuri paneelmaju, nagu Sillamäel või Narvas. Aga see siin nägi rohkem nagu küla välja. Selle eest ilus küla – igal pool lilled... Kui ma bussist välja astusin, ladistas vihma. Kuid sajune vaade sillalt oli nii ilus – vihmatilkadest virvendav jõevesi, taamal kollane härber...

Esimesed tunnid ja päevad koolis – mis sealt meenub?

Suur õudus. See oli kohutav! Üldse kõige esimene tund oli meil õpetaja Vaasaga. Integratsioonirühm oli kokku pandud 1ap-ga, aga ega meie, õpilased, seda ei teadnud. Õpetaja Vaasa alustas tundi sellega, et küsis, miks me siia kooli oleme tulnud – ja siis kõik rääkisid sulaselges eesti keeles ja mina mõtlesin, helde taevas, miks nad siia integratsioonirühma on tulnud! Mina ei saanud ju õpetaja küsimusestki aru, minu eesti keel koosnes siia tulles enam-vähem kolmest sõnast: tere, palun ja aitäh.

Ikka väga raske oli. Eesti keel ei tule kergelt. Mulle meeldis, kuidas õpetaja Koidula Rauk meiega töötas.

Ta hääldas väga selgelt. Aga siis tuli mõni uus tund või uus õpetaja - jälle oli vaja harjuda tema hääldusega. Esimene aasta oli ikka väga raske. Ega praegu ka ei saa öelda, et kerge on.

Kas Rāpina Aianduskoolis on eestlaste ja venelaste vahel probleeme või ütlemissi?

Need, kes meid ei tunne, ütlevad, et näe, venelased. Need, kes tunnevad, vahet ei tee. Üldiselt on nii, et põhikooli baasil õppijad tikuvad rohkem näpuga näitama. Gümnaasiumi lõpetanud ei tee vahet.

Mida Sa uutele integratsiooni õpilastele soovitaksid?

Olla kannatlik. Ja suhelda rohkem eestlastega. Meie väga palju ei suhelnud, meil oli omavahelgi hea olla, aga tegelikult oleks pidanud. Suhelda eesti keeles on mul praegugi veel raske, aga ma olen nüüdseks nende raskustega harjunud. Nii, nagu ma olen harjunud ka sellega, et aianduse või maastikuehituse õppiia peab igasuguseks ilmaks valmis olema. Kõik on mõtlemise küsimus - kui mõelda kogu aeg, et on raske, siis ongi. Kui mõelda, et ma saan hakkama, siis saad ka!

Miks ma tulisin Räpina Aianduskooli?

Kui sõbrad ja tuttavad said teada, et ma asun õppima Räpina Aianduskooli, pidasid nad mind segaseks. Mulle oli mingi märk külge pandud, et ma pean edasi õppima kas ajakirjandust, noorsootööd või mingit muud säärast pehme poolset ala, sest olin sõprade seas tuntud rohkem nendes valdkondades. Keskkonnakaitse – misasja? Ja veel Räpina! Miks mitte TTÜ

või Maaülikool?

Suuresti mängis rolli kooli valikul see, et ma ei ole mitte kunagi olnud kõva käsi reaalinetes ning seetõttu jäid eksamid nendes ainetes tegemata. Just see sulges muu ees nii mõnedki ukSED. Samuti käisin ma sisseastumiskatsetel Viljandi Kultuuriakadeemias, kuid ka seal ei läinud mul õnneks.

Kuid huvi looduse ja keskkonnakaitse vastu oli samuti olemas ning keskkonnakaitse õppimiseks ka motivatsioon - olen Ida-Virumaalt, kus kaevandused ja tehased on põhimõtteliselt tagaiaas. Mõtte Rāpinasse õppima tulla sain ma enda emalt. Alguses ma ei võtnud seda juttu just kõige tõsisemalt. Tegu on ikkagi kutsekooliga - kartsin teiste hukkamõistu, sest iga gümnaasiumi lõpetanu peaks ju siiski ülikooli minema. Tegelikult ei ole asi nii hull midagi. Osade kutsekoolide tase ja maine võib ju olla halb, kuid Rāpina Aianduskooli kohta olin ainult head kuulnud. Samuti on mu õde selle kooli lõpetanud.

Praeguseks olen aianduskoolis käinud viis nädalat ja äärmiselt rahul. Ma tunnen, et olen õiges kohas ja ajan õiget asja. Olen rahul sellega, mis toimub koolis ja sellega, mis pärast kooli. Seltskond on äärmiselt tore ja mõnus ning see tekitab veel suurema tahte õppida.

Timo Torm, 1kg
foto Kristjan Freirik, 2mp

Räpina Aianduskool osaleb üle-eestilises kampaanias "Sööme ära". 27. septembril ootas kooli sööklasse saabujaid uhke valik tervislikke salateid eestimaisest toorainest.

“Luba endale, et sööd vähemalt viis peotäit puu- ja kõõgilju päevas — nii saad toetada oma kodukohta puu- ja kõõgiljade söömise edetabelis ning koos teiste liitunudega kasutada rahva tervist ja elujõudu”, kõlab kampaania üleskute.

15. oktoobril kuulutatakse välja võitja – kõige puu- ja kõõgiviljasõbralikum elanikkonnaga omavalitsuse Eestis.
Soovi korral vaata www.toitumine.ee

Juhhei! Mulle tõesti väga meeldib mu uus kool ja kursusekaaslased. Leian, et meil on väga head ja vahvad kursakaaslased kokku saanud, meil on pidevalt hästi lõbus ja naljakas. Samas on meil ühine missioon täita õpime maastikuehitust ja huvitume omaerialast täiega.

[illegible]

Pea ennast päris õnnelikuks inimeseks, sest ma teen seda, mida ma armastan, ma õpin seda, mida ma armastan! Uskuge või mitte, aga ma olen õnnelik! Väga! Punkt.

*Leegi Põder, 1ag
foto Kristjan Freirik, 2mp*

Lugu on Leegi nõusolekul kopeeritud tema blogist <http://tuleleegid.blogspot.com/>,

*kus ta väga vahvas vormis – rõõmsalt ja põhjalikult - kirjutab sellest, missugune on tema elu RAKis, eelkõige, mida toredat ja jälle õppinud või kogenud on.
Tore lugemine, soovitame kõigile!*

28. septembril olid Rāpina külalised kogu vabariigist. Toimus Rāpina Aianduskoolis aianduserialade (floristika, aiandus, maastikuehitus)

RIIKLIKU ÕPPEKAVADE UUENDAMISE KOMISJONI TÖÖKOOSOLEK..

Räpina Aianduskoolist kuuluvad töörühma õpetajad Andres Vaasa, Tiina Paasik, Sirje Tooding, Katrin Uurman, Indrek Kaeli ja Marek Jakobi.

REBASED said ristitud

4. oktoobril toimus Rāpina Aianduskoolis juba traditsiooniks saanud rebaste ristimine, mis korraldajate sõnul jäi eelnevate aastate ristimisele tunduvalt alla. Võimalik, et ristijatel on meeles oma läbielatud õudused :)

Igatahes oli rebastele tegevust terveks päevaks, alustades hommikust, kui kutsikatele näod pähe joonistati ja mustad prügikotid selga aeti, kuni hiliste õhtutundideni, mil viimaste hittide järgi tantsu löödi. Nende kahe tegevuse vahele jäi palju huvitavat ning proovilepanevat.

Esimesena pandi proovile rebaste kopsumaht ning võime õhupalle katki teha käsi, jalgu ning teravaid esemeid kasutamata. Kasutada tohtis ainult enda keha ning teise vahendina võis kasutada teise rebaste keha. Võiks arvata, et see ülesanne eriti pinget ei paku, kuid nii mõnegi palli lõhkamiseks läks päris palju aega. Üks ülesanne oli seotud söömisega.

Õnneks ei pidanud sööma midagi sellist, mille koostisest esmakursuslastel õrna aimugi ei ole, vaid tegu oli banaaniga. Esmapiilgul liiga lihtne, kuid asja konks seisnes selles, et ühel kutsikal seoti silmad kinni ja ta pidi teist toitma hakkama. Ülejäänud pidid juhendama, kuhu see banaan tuleb torgata.

Üheks päeva katsumuseks osutus ülesanne, millest noormehed võisid mõningat rõõmu tunda. Nimelt kinnitati neiu riide külge pesulõksud, mille noormehed pidid ära võtma, kuid pidid seda tegema kinniseotud silmadega. Oh neid tulipunaseid nägusid ning hirmust värisevaid tütarlapsi!

Rebaste ühtaegu nii füüsilise kui vaimse vormi testimiseks sobis ideaalselt teatejooks kalaga. Kuid siiski mitte tavalise kalaga, vaid kalaga, mis oli natukene seisnud ning ka seismisele omase lõhna omastanud. Esimestel teatejooksjatel veel vedas, siis oli kala terve, kuid viimaste vahetuste ajal kippus kala natukene lagunema ning ka see tekitas kutsikatele päris palju ebamugavust. Lõpetuseks otsustati rebastele veel üks ülesanne anda, mis nõudis ka natukene osavust. Tegu oli krabikõnniga. Et asi oleks rohkem pinget pakkuv, pandi kutsikate kõhu peale muna. Teatepulk ehk muna edasi andes ei tohtinud aga käsi kasutada, vaid tuli mingi muu variant leida. Kui muna maha kukkus, ei tohtinud seda samuti kätega üles korjata, vaid tuli leida mingi muu alternatiiv. Nii mõnigi muna purunes selle ülesande käigus. Iga etapiga pandi mune kõhule aina juurde. Lõpuks oli kõhu peal juba viis muna ning nende edasiandmine nõudis juba erilist oskust.

Kui ka see ülesanne tehtud sai, seoti rebased üksteise külge kinni ning viidi Maxima ette, kus alguses tantsima pidid ning pärast ka vande andsid. Sellega olid rebased täieõiguslikeks Aianduskooli õpilasteks kuulutatud.

*Timo Torm, 1kg
fotod Kristjan Freirik 2mp*

5. okt - õpetajate päev

Seekordne ülemaailmne õpetajapäev toimus reedel, 5. oktoobril. Aktuse avasõnad ütles Ulvi Mustmaa ning seejärel kutsus ta lavale Aianduskooli õpetajate näitetrupi, jutustusega „Ühes külas, ühes talus, elas 7 vanatüdrukut.“

Näidend pakkus oma vallatustega kõigile pealtvaatajatele nalja ja naeru ning need vanatüdrukud said ka kõik nõia ennustuse järgi rõõmsalt mehele.

Peale näidendit sai sõna Andres Pogrebnõi, kes esitas õpetajatele 20 Aianduskooli õpilaste kohta käivat küsimust, millest vaid mõnele küsimusele ei osatud vastata. Sellest tulenevalt võib arvata, et kooliõpetajad on siiski õpilaste oskustest ja etteastetest üsna teadlikud.

Järgnevalt luges Uno Minka ühe omatehtud luuletuse ning avaldas sealjuures ka imetlust kooli ilusa loodusliku ümbruskonna üle.

Õppedirektor Liina Palu soovustas ärgitas oma kõnes üles ikka teadmisi ja tarkusi juurde koguma. Tema kasutatud Sokratese väljend: „Ma tean,

et ma midagi ei tea.“ On samuti üks elukestva enesearenduse baasmotiiv kuna ärgitab inimest rohkem infot koguma, kui ta on aru saanud, et tal oma senistest teadmistest parema äraelamise jaoks väheseks jääb.

Lõpusõnad tänavuaastase võimuvahetusdirektori Robert Koroli poolt olid lühidad. Palunud kõigil kooliõpetajatel saali ette koguneda, jagas ta neile koos kahe abilisega tänutäheks lilled ning kuulutas siis aktuse lõppenuks, lubades kõigil tundidesse või õpetajate puhul puhkama ja maiustama minna.

Üldine koolikord sellel päeval kannatada ei saanud ning usutavasti, ei jäänud ta alla meie igapäevaste õpetajate lõbusatele tundidele.

Ursula Mängli 3mg

AIANDUSKOOILIL OMA SORDID

21.09.2012 registreeris Põllumajandusameti Sordiosakond Räpina Aianduskoolis aretatud kolm kuldsõstrasorti ja ühe õunasordi.

Seni pole Räpina Aianduskoolil oma sorte olnud, ehkki aretustööd on tehtud ja aretisi, millele võiks ametliku staatuse taotleda, on teinud. Septembrist 2012 on aga ametlike sortide kirjas kuldsõstrad 'Radolf', 'Raadu' ja 'Rami' ning aed-õunapuu 'Lea'.

Sortide aretamise, sordinimede taotlemise eestvedajaks ning nimepanijaks-vaderiks on Jaan Kivistik, kauaaegne Räpina Aianduskooli õppejõud ning Eesti üks juhtivaid eksperte viljapuude kasvatamise alal. Kuldsõstra seemned tõi Räpinasse 1949. aastal legendaarne Räpina aiandusõpetaja Adolf Vaigla Venemaalt, Mitšurinskist. Nii on tema töö jätkaja härra Kivistik ennast tagasihoidlikult tahaplaanile jätanud ning teinud kummarduse Räpina Aianduskoolile (Ra), Adolf Vaiglale (Radolf) ehk sõprade seas Aadule (Raadu) ja Mitšurinskile (Rami).

Loe lähemalt 1) kooli kodulehelt 2) Jaan Kivistiku õppematerjalide hulgast

<http://aianduskool.ee/jaan/puuv11/art/12/kuldsostar.pdf>

<http://aianduskool.ee/jaan/puuv11/art/12/12.04.11lea.pdf>

SÜGISTEATEJOOKS RÄPINA TÄNAVATEL

Start 16. okt kl 18

Kogunemine Räpina peaväljakul kl 17.30.

Võistkonnas 4 tüdrukut ja 4 poissi.

toimub 8. novembril kl 19-23.

Esimene kursustevaheline MÄLUMÄNG

toimub neljapäeval, 11. okt kl 16.00 ruumis 334 (seminariruum). Võistkonna suurus 4 õpilast. Esimese mängu teema — Räpina ja Räpina Aianduskool.

Lõuna-Eesti kutseõppeasutuste
TUGIÕPILASTE ÜHISSEMINAR
toimub 1. novembril Viljandi ÜKK-s.

Täiskasvanud Õppija Nädal 2012

Õige aeg on õppida

Räpina Aianduskooli täienduskoolituse osakond kutsub:

Ribatehnikas kinkekaartide valmistamine T, 16.okt. kell 17.00 H: 10€
(uudne kinkekaartide valmistamise tehnika)

Fruktodisaini algõpe K, 17.okt. kell 17.00 H: 10€

(toidulaua kaunistamine köögiviljadega;

Kaasa võtta: väike terav nuga ja lõikelaud)

Ehte-ja käsitöökarpide valmistamine N, 18.okt. kell 17.00 H: 10€

(Kaasa võtta: lõikematt, käärid, paberinuga, pulgaliim, joonlaud, harilik pliiats, võimalusel liimipüss)

Vajalik eelregistreerimine.

Täpsem info ja registreerimine: www.aianduskool.ee/taienduskoolitus või tel.: 79 61 549 või 53 461 209

TUDENGIVARJU PÄEV EMÜ-s

Eesti Maaülikooli Üliõpilasesindus korraldab

22.-26. oktoobril 2012

tudengivarjupäeva.

Registreerumine <http://ye.emu.ee/yritused/tudengivari/>

Lisainfo merily.remma@emu.ee või tel: 7313 049

KOERA ÕPETUSED INIMESELE:

- naudi lihtsaid jalutuskäike
- Järgi oma instinkte
- Ära kunagi ignoreeri, kui naba sügeleb
- Ole lojaalne ja ustav
- Joo alati piisavalt vett
- Vahel on hea lihtsalt istuda ja kuulata
- Ole kiire
- Ära hammusta, kui piisab paljast urinast
- Kaeva seni, kuni leiad selle, mida otsid
- Jookse ja laiskle — vastavalt soovile
- Naudi tähelepanu
- Elu on lühike, ära raiska seda
- Armasta piiritult

Vestlevad kaks sõbrannat:

"Sa oled nii palju alla võtnud! On sul mõni uus dieet?"

"Jah - kartul, peet, porgand..."

"Aga mis sa nendega tegid? Keetsid või hautasid?"

"Võtsin üles!"

